

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/63/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315200590
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8315200590.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Martina Kopinu v právnej veci žalobcu: P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Y., D. XXXX/XX, právne zastúpeného: JUDr. Martina Gecáková, advokátka so sídlom v Humennom, Třebíčska 12, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a neprijateľných zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 15C/36/2015-70 zo dňa 27.10.2015 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.02.2007 v časti o dohode o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, administratívny poplatok za uzatvorenie zmluvy uvedený v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.02.2007 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, úver podľa Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.02.2007 je bezúročný a bez poplatkov a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 369,99 eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Dohodu o zrážkach zo mzdy považoval súd prvej inštancie za neplatnú podľa § 39 a 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že text dohody o zrážkach zo mzdy nie je odlíšený ani nijako oddelený od textu zmluvy a plynule nadväzuje na text zmluvy. V prípade dvoch alebo viacerých právnych úkonov obsiahnutých v jednej listine by malo byť bežnou praxou a zvyklosťou bankových alebo nebankových subjektov túto pluralitu právnych úkonov zvýrazniť. Žalovaný túto pluralitu právnych úkonov vôbec nezvýraznil, ale naopak vyvolal dojem, ako keby so žalobcom uzatvoril len jeden právny úkon. Žalobca súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísal aj tú časť, ktorou malo dôjsť k dohode o zrážkach zo mzdy, pričom žalovaný nepreukázal, že žalobcu náležite oboznámil o zabezpečovacom inštitúte a o následkoch tohto inštitútu. Pokiaľ ide o výšku poplatku mal súd za to, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v celosti. Strhnutie časti úveru, za službu - uzatvorenie zmluvy za poplatok 1 500,- Sk hneď pri uzavretí zmluvy je neprimerané a nadbytočné. K uzatvoreniu zmluvy došlo bez toho, aby žalobca mohol ovplyvniť jej obsah, výška poplatku za uzavretie zmluvy nebola individuálne dojednaná a je jednoznačne v neprospech slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa. V zmluve o revolvingovom úvere absentuje úrok, preto s poukazom na ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. žalovaný nemá nárok na úrok. S poukazom na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, mal súd za to, že RPMN vo výške viac ako 70 % je neprimeraná. Nepochybne teda ide o úžernický úver a ako

taký je neplatný. Dohoda o RPMN v predmetnej zmluve je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že ide o absolútne neplatnú dohodu, nie je možné modifikovať, a preto má súd za to, že RPMN nie je v zmluve uvedená, a preto sa spotrebiteľský úver s poukazom na ust. § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Okrem iného uviedol, že dôvod neplatnosti podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd nekonkretizoval. Poprel tvrdenie o vnútení iného úkonu žalobcovi. Zmluva vrátane dohody o zrážkach zo mzdy bola uzavretá písomne, žalobca ju po oboznámení sa s jej obsahom podpísal. a po dobu 8 rokov žalobca netvrdil nič, čím by sponchyboval vlastné rozhodnutie. Dohoda o zrážkach zo mzdy je označená nadpisom „Dohoda o zrážkach zo mzdy“ , ktorý je rovnaký ako označenie veriteľa, dlžníka atď. Pokiaľ ide o administratívny poplatok, žalobca namieta, že zákonná úprava vyžaduje znak hrubej nerovnováhy na to, aby mohlo ísť o neprijateľnú podmienku. Zároveň z ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplývalo, že cena plnenia nie je neprijateľnou podmienkou. Poplatok za poskytnutie úveru je všeobecne rozšírená položka. Ohľadom výšky RPMN žalovaný poukázal na skutočnosť, že zákonodarca od 1.7. 2008 určil ako maximálnu prípustnú hodnotu RPMN až 112,52 %. Preto je pochybné, aby v rámci „neregulovaného“ obdobia maximálnej odplaty bola za neprípustnú považovaná hodnota 70 %. Žalovaný namietal tiež priznanie náhrady trov konania za úkon „ďalšia porada s klientom“ z dôvodu jeho nepreukázania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol, alebo zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 až § 381 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a len pre zdôraznenie správnosti dopĺňa.

5. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 15.02.2007 uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere, ktorej súčasťou je aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný listom zo dňa 22.09.2014 vyzval zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy.

6. Na úvod považuje odvolací súd za dôležité uviesť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymoženía nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídenním súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženía nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia ale spravidla podnikateľ a je značne problematické až na úrovni nezistiteľnosti, kedy tento inštitút obchodník aktivuje.

7. Do úvahy prichádza ochrana spotrebiteľa (§3 ods.3,5 zákona č. 250/2007 Zz. o ochrane spotrebiteľa) spravidla uložením povinnosti zdržať sa výkonu práva z konkrétnej dohody o zrážkach zo mzdy vrátane neodkladného opatrenia (pri menej závažnejších porušeníach práv spotrebiteľa) alebo v prípade neprijateľnosti dohody o zrážkach zo mzdy ochrana určením dohody o zrážkach zo mzdy ako neplatnej neprijateľnej zmluvnej podmienky (298 C.s.p.). V poradí druhá forma ochrany prichádza do úvahy inter alia pri úžernom právnom úkone ako absolútne v demokratickej spoločnosti neakceptovateľnom (neplatnom) úkone pre rozpor s verejným poriadkom, medzi ktoré pri 70 - percentnej RPMN patria aj predmetné úvery.

8. V konaní nebolo sporné, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.02.2007 predstavuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v rámci ktorých žalobca vystupuje v postavení spotrebiteľa. Z obsahu spisu ako aj zo samotnej predtlačenej revolvingovej úverovej zmluvy vyplýva, že obsah dohody o zrážkach zo mzdy žalobca nemohol ovplyvniť.

9. Je potrebné prisvedčiť tvrdeniu žalovaného, že dohoda o zrážkach zo mzdy je označená nadpisom s väčším písmom, to však nič nemení na skutočnosti, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, na ktoré žalovaný nemá nárok a to najzávažnejšie spočíva v úžernom protiplnení niekoľkonásobne prevyšujúcom priemer bánk.

10. Je potrebné si uvedomiť, že žalobca sa pri realizácii dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či inou nezávislou inštitúciou. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikateľa. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu podnikateľa navyše zainteresovaného vo vlastnej veci a o vlastnom zisku. Tieto okolnosti opodstatňujú obzvlášť obozretnosť pri vykonávaní ex offo súdnej kontroly čestnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

11. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na čo musí brať súd ohľad.

12. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku.

13. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonom, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

14. Nič nebráni judikovať klauzulu ako neplatnú (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, aktuálne odsek 5), hoci má základ v znení zákona akou je aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Dôležité sú okolnosti jej zakotvenia v zmluve a význam ostatných zmluvných podmienok.

15. Zmluvná podmienka môže byť posúdená ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj vtedy, ak vychádza z dispozitívnej normy a odkláňa sa v neprospech spotrebiteľa, keď v súvislosti s ostatnými zmluvnými podmienkami umožňuje vymôcť plnenia, na ktoré veriteľ nemá nárok, ako je tomu aj v predmetnom prípade.

16. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy síce má svoj základ v znení zákona, no v spojení s ostatnými zmluvnými klauzulami a okolnosťami veci predstavujú nástroj na zinkasovanie úžerného plnenia. V spojení s neprijateľnými podmienkami je aj podľa názoru odvolacieho súdu plne opodstatnená ochrana, ktorú vykonal súd prvej inštancie.

17. Vo vzťahu k poplatku za uzatvorenie zmluvy vo výške 1 500 Sk (49,79 Eur), odvolací súd uvádza, že za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch).

18. Odvolací súd si osvojuje v tomto smere nemeckú názorovú líniu, podľa ktorej či už administratívna agenda alebo posúdenie bonity predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti.

19. Tento poplatok je neprijateľný aj z dôvodu jeho neurčitosti. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalovaný bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, keď zaň má zaplatiť poplatok 49,79 Eur. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že poplatok za uzavretie zmluvy je zrejme za napísanie zmluvy a za

posúdenie bonity záujemcu o úver. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, odvolací súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Pre porovnanie odvolací súd dáva do pozornosti Rozhodnutie Vrchného krajinárskeho súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 3. mája. 2010 č. k. AZ 17 U 192/2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene“. Vyšší krajinársky súd potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012).

20. Pokiaľ ide o neplatnosť zmluvy v časti uvedenia RPMN pre jej rozpor s dobrými mravmi odvolací súd poznamenáva, že maximálna výška odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je sice komplexne limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, ale nie je neobmedzená. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, kde sa uvádza: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej Finančnej čiastky pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“).

21. Výška úrokov nie je v zmluve o úvere uvedená. V zmluve je uvedená len výška RPMN, pričom RPMN odráža aj úroky a vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. RPMN vo výške 71,8 % ročne uvedená žalobcom v zmluve (konkrétne v údajoch o schválenom revolvingovom úvere) je úplne drastická a nemá žiadne opodstatnenie v demokratickej spoločnosti, nemožno ju označiť inak ako úžernú a odporujúcu dobrým mravom. Súd sa značne kriticky vyjadrili už aj k nižším úrokovým sadzbám (5Cdo 26/2011 (48%), 1MCdo 1/09 (60%), Krajský súd v Prešove vo veci 3Co 67/2008 (25%). Nemecký BGH v rozsudku z 13. 3. 1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12% percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera). Švajčiarsky spolkový súd znížil v roku 1967 rozhodnutím z 1.4.1967 úrokovú sadzbu v prípadoch úverov pre spotrebiteľov z 26% na 18% a sadzbu 26% vyhlásil za odporujúcu dobrým mravom. Odvolacie námietky žalobcu preto nie sú dôvodné.

22. V súvislosti s údajom o RPMN odvolací súd dopĺňa súd prvej inštancie a poukazuje na to, že v časti 5 zmluvy - Údaje o požadovanom revolvingovom úvere je RPMN uvedená vo výške 71,14 % a v časti 6 zmluvy - Údaje o schválenom revolvingovom úvere je výška RPMN 71,8 % a to pri rovnakých vstupných údajoch (požadovaná/schválená výška úveru vrátane úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy 104 004 Sk, počet splátok 36, poskytnutá čiastka úveru 52 002 Sk, mesačná splátka 2 889 Sk, poplatok za uzatvorenie zmluvy 1 500 Sk). Skutočná výška RPMN pri úvere vo výške 52 002 Sk (1 726,15 Eur) splácanom v 36 mesačných splátkach vo výške 2 889 Sk (95,89 Eur) so zohľadnením poplatku za uzatvorenie zmluvy vo výške 1 500 Sk (49,79 Eur) je 71,14 %. Hodnota RPMN teda nie je uvedená správne. Uvedenie RPMN v nesprávnej výške má v konečnom dôsledku rovnaké následky, ako keby RPMN nebola v zmluve uvedená vôbec - spotrebiteľ nemá informácie o skutočnej výške nákladov úveru, a teda nemôže posúdiť jeho cenu. Neuvedenie RPMN je sankcionované tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona 258/2001 Z.z.).

23. Bezúročnosť poskytnutého úveru vyplýva aj z toho, že v zmluve absentuje údaj o úroku. Odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného o tom, že zmluva obsahuje výšku úroku, pretože z ustanovení článku 5.1 zmluvných dojednaní a z oznámenia veriteľa o schválení úveru vyplýva výška zmluvnej odmeny a teda úrok je uvedený bez ohľadu na to, či ide o poplatok alebo vyjadrenie úroku. Skutočnosť, že v zmluve sú uvedené údaje, z ktorých vyplýva výška zmluvnej odmeny neznamená, že podmienka uvedenia úrokov je splnená. Je predsa absurdné vyžadovať od spotrebiteľa, aby pri uzatváraní zmluvy vypočítaval z poskytnutých údajov o zmluvnej odmene výšku úrokov, a takýto postup následne považovať za splnenie zákonných podmienok.

24. Keďže v úverovej zmluve chýba údaj o úrokoch, v zmysle ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch nemôže veriteľ od spotrebiteľa požadovať zaplatenie úrokov.

25. K námietke žalovaného týkajúcej sa priznania náhrady trov právneho zastúpenia za úkony „ďalšia porada s klientom“ odvolací súd dodáva, že v súdnom spise (č.l. 68,69) sa nachádza záznam o ďalšej porade s klientom zo dňa 10.03.2015 a 27.10.2015 podpísaný žalobcom. Rovnako ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd mal preto uskutočnenie úkonov - ďalšia porada s klientom - za preukázané a nevidí dôvod na nepriznanie náhrady trov za tieto úkony.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní žalovaný úspešný nebol, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej protistrane. Keďže žalobcoví v súvislosti s odvolaním žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal, a neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nevznikol.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).